

sina Otona. Obredu so prisostvovali razni aristokrati, princ Lichtenstein, grof Harrach, general Dankl, kot zastopnik udrugič cesarja, vzhodni, in mnogi drugi. Po dovršenem obredu so navzoči odpeli cesarske pesmi, nakar so se zbrali pred cerkvijo ter vzklicali Ziti in Otonu.

Rusija in Anglija

«Obrambni teden»

MOSKVA, 4. Predsednik sveta ljudskih komisarjev Rykov je odredil, da se bo z 10. julija pričel «obrambni teden». Izdal je proglas, v katerem poziva ruski narod, naj se postavi po robu imperialistični Veliki Britaniji. «Prelom z Anglijo», pravi Rykov, «je predznak vojne. Edini odgovor moremo dati Veliki Britaniji s tem, da se vsak delavec nauči rabiti puško in brati se pred napadom». In to je bil svrha «obrambnega tedna».

Osemnajst tolovajev obsojenih na smrt

MOSKVA, 4. Agencija «Tass» poroča: Sodišče v Berdicku je obsojilo osemnajst tolovajev, med katerimi se nahaja tudi njihov poglavar Poliščuk, na smrt potem ustreljivo; dvajset drugih tolovajev je bilo obsojenih na več let ječe. Tolovajska tolpa je eno celo leto strahovala

vso obširno okolico Berdicka, kjer je ropala, morila in plenila.

Kemal paša v Carigradu

CARIGRAD, 3. Včeraj je prišel v Carigrad Mustafa Kemal paša. Od otoka Prinkipos do Dolmabahče je spremljala njegovo jahto flotila vojniških lajov. Ob vstopu v Bospor je pričakoval predsednika republike na tisoče ljudi, ki so ga sprejeli z navdušenimi ovacijami.

Strašna nesreča pri Nankingu

Dve džunki zleteli v zrak — Nad 100 človeških žrtev

NANKING, 3. Dve džunki, natočeni z razstrelivom in zasidrani pri Nankingu, sta zleteli v zrak. Strašna eksplozija je povzročila med Kitajci več kot 100 človeških žrtev. Nekatere je strašno razmesarilo; druge je zračni pritisk vrgel z visoko v reko Jang-Tse, kjer so utonili.

Več kitajskih čolnov se je raztreščilo in tri izvidne ladje so zadobile precejšnje poškodbe.

O grozovitih silovitosti eksplozije priča tudi dejstvo, da je zračni pritisk odnesel strehe bližnjih hišam in da so daleč na okoli popokala vsa stekla na oknih. General Cang-Kaj-Sek je dal takoj navodila za pomožno akcijo in je odredil tudi preiskavo.

Bussija iz ravnotežja. Rekel je, da mu je listnico podaril njegov prijatelj z imenom Salvatore. Seveda mu ni bilo mogoče verjeti in Bussi je moral v zapor.

Tudi pri obravnavi odločno trdi obtožene, da mu je listnico podaril prijatelj. Mogoče je, da je listnica ukradena. Na ta način bi bil on žrtev svojega prijatelja.

Branil ga je odvetnik Matosel - Loriani.

Sodišče, kateremu je predsedoval odv. cav. Rocco, je obsodilo Bussija na 6 mesecev ječe.

Tatvina kave

Ruggero Braida, težak v prosti luki, se je moral včeraj zagovarjati pred tržaškim kazenskim sodiščem radi tatvine male količine kave na škodo trgača Adolf Goldschmied.

Žalostni nedeljski izleti

Dve osebi ubiti in tri ranjene pri trčenju med avtomobilom in tramvajem

Korijera trčila ob drevo - Dve nesreči z motornim kolesom - Tragično končana vožnja s kolesom

Zadnja nedelja je potekla v znamenju številnih avtomobilskih, motociklističnih in kolesarskih nesreč, ki so večinoma imele prav tragične posledice. Njihova bilanca je zares žalostna: tri osebe so izgubile življenje, kakih 12 pa je bilo več ali manj nevarno poškodovanih.

Najhujša nesreča se je pripetila v nedeljo zvečer v ulici Istria, Okoli 19. ure je vozil ondol v smeri proti mostu avtomobil tržaškega industrijalca Alfreda de Pollitzer, v katerem so razen lastnika in soferja, 46-letnega Innocenza Aragogni, stanujočega na Greti št. 13, sedelo še štiri osebe, in sicer: 71-letni trgovec Henrik Drexler iz Brna na Čehoslovaskem, njegova 66-letna žena Luiza, njuna 42-letna svakinja Elza Bauer, stanujoča v ulici XX. Settembre št. 44, ter njen 10-letni sin Henrik. Družba se je vračala z izleta v Portorose. Ko je avto, ki je vozil z normalno brzino, dospel v bližino gostilne «Andemo de Franz», ki se nahaja pri Sv. Ani št. 1, mu je prišlo naproti tramvaj proge št. 1, katerega je vodil 37-letni zaviratelj Marijan Declich, stanujoči pri Sv. Ani št. 303. Da bi se mu umaknil s poti, je Aragogni zavil s svojim avtomobilom čez tir na desno. Toda pri tem je nenadoma počila pnevmatika pri zadnjem kolesu, radi česar se je avtomobil nenadoma zasukal ter treščil ob tramvaj. Ker je ta vozil z znatno naglico — zaviratelj namreč menil, da se bo avtomobil pravočasno umaknil s tira — je bil sunek izredno silen. Tramvaj je trčil ob zadnji del avtomobila in ga razbil. Pri tem so vsi potniki zadobili nevarne poškodbe; edino sofer, ki je radi sunka zletel na cesto, je ostal nepoškodovan. Navzočni so takoj priskočili na pomoč ponesrečenemu, ki so jecali v polomljenemu avtomobilu. Bauerjevo in njenega sina, ki sta bila najhujše poškodovana, so posadili v neki javni avto, s katerim sta bila prepeljana v mestno bolnišnico, kamor so kmalu potem, ko je dospel na lice mesta zdravnik rešilne postaje, prepeljali tudi ostale ponesrečence. Pollitzer in Drexler sta zadobila številne poškodbe na raznih delih telesa. Pollitzer si je razen tega tudi pretresel možgane; Drexlerjeva je tudi zadobila številne, a manj hude poškodbe na raznih delih telesa. Najbolj nevarno pa sta bila ranjena Elza Bauerjeva in njen sin; gospa je imela poleg drugih poškodb tudi počeno lombo, deček pa si je zlomil levo roko in zadobil težke notranje poškodbe, katerim je siromak čez par ur podlegel. Tekom noči je tudi Bauerjeva izdihnila.

Tudi med potniki v tramvaju, ki so radi nenadnega sunka popadali drug na drugega, je bilo več ranjenih od drohcev šip, katerih se je mnogo razletelo; k sreči ni nihče zadobil resnih poškodb. Panika pa je bila seveda velikanska.

Dramatična vožnja korijere

Druge avtomobilske nesreče, ki pa k sreči ni imela tako tragičnih posledic, se je dogodila v nedeljo zvečer na barkovljanski cesti. Okoli 21.30 se je vračala iz Miramara v mesto korijera, v kateri se je peljala 24 oseb. Ko je privozila v bližino železniškega mosta, je soferju nenadoma postalo slabo, tako da ni bil več v stanju voditi korijere, ki je začela voziti na slepo po cesti, dokler ni končno trčila ob drevo kraj ceste. Pri tem je bilo več potnikov ranjenih, a k sreči nihče nevarno. V mestno bolnišnico in na rešilno postajo so bile prepeljene ali pa so same prišle iskat pomoči naslednje osebe: 31-letna sobarica Roža Zach, ki je zadobila tri rane na glavi, ozdravljive v 8 dneh; 27-letna Dorina Gasperani, ki je zadobila hudo buno na glavi; 11-letni Roman Burba, ki se je ranil na desnem senu; 26-letna Marija Sottile, ki si je nekoliko poškodovala desno roko; 21-letna Amalija Olivotti, ki se je pobila po glavi in levem stegnu. Razen Zacheve, ki je bila sprejeta v kirurški oddelk, so bili vsi ponesrečenci prepuščeni domači negi.

Sofer, ki je nehote povzročil vse zlo, je ostal popolnoma nepoškodovan.

Bil je ustavljen in preiskan pri izhodu iz proste luke, ko je peljal ven vozček kave. V njegovih žepih so našli nekaj kave in ga zato aretirali. Že pri aretaciji je Braida izjavil, da je imel v žepu kavo, ki je padla iz vreče, ki se je pri nakladanju razgrgala. Ni imel namena kave ukrasti, hotel je le le nesti na ta način na določeno mesto.

Tudi na obravnavi opravičuje Braida dejanje na opisani način in priga, g. Adolf Goldschmied, imajoč trdke, pove, da je že enkrat Braida prinesel v trdno kavo, ki je padla iz vreče, v lastni čepici.

Branil je Braido odv. Matosel - Loriani.

Sodišče je oprostilo Braido, ker ni zagrešil s svojim dejanjem ničesar.

Slabo končan izlet z motociklom

V nedeljo popoldne sta se zakonca Ivan in Terezija Delloro, stanujoča v ulici Risorta št. 9, odpravila z motociklom, ki ga je vodil njun 22-letni sin Cesare, na izlet v goriško okolico. Zvečer, ko so se izletniki vračali proti domu, jih je doletela huda neizgoda, ki jim je menda za vselej zagrenila veselje do takšnih voženj. V bližini Gradiške je namreč med vožnjo počila pnevmatika pri «sedečaru», radi česar se je motocikel prevrnil. Pri tem sta zakonca Delloro odletela več metrov v stran ter obležala težko poškodovana; ženska si je zlomila pet reber ter zadobila notranje poškodbe, mož pa si je zlomil desno nogo v stegnu in kotično. Mladenič je po čudežnem naključju ostal nepoškodovan. Ponesrečena sta bila prepeljana z avtomobilom goriškega Zelenega križa v tukajšnje bolnišnico, kjer so ju sprejeli v kirurški oddelk.

— Slučna nezgoda je doletela predsončnim 24-letnega Renata Graton in njegovega 22-letnega prijatelja Ivana Martinčiča. Ko sta okoli 16. ure vozila z motociklom iz Nabrežine proti Sv. Križu, so se v bližini te vasi nenadoma zlomile «vilice» pri prednjem kolesu, radi česar sta motociklista zletela na cesto. Izpustila sta le par hudih prask na raznih delih telesa. Dobil sta potrebno pomoč v mestni bolnišnici, kamor sta se zatekla.

Smrtna nezgoda kolesarja

V nedeljo popoldne okoli 15. ure je brigadir carinskih stražnikov Fran Cosentino, stanujoč v ulici S. Davis št. 18, našel na novi cesti, kakih 5 km od mesta, mladeniča, ki je ležal nezavesten in ves krvav kraj ceste; poleg njega je ležalo polomljeno kolo. Cosentino je pohitel na bližnjo orožniško postajo, odkoder je telefonično obvestil o dogodku rešilno postajo.

Zdravnik, ki je kmalu potem prihitel na lice mesta, je dognal, da je stanje nesrečnega mladeniča smrtno nevarno; siromak je imel počeno lombo. Ranjenec je bil prepeljan v mestno bolnišnico, kjer je pa kljub prizadevanju zdravnikov ob 22. uri podlegel poškodbam. Na podlagi osebnih listin, ki so jih našli pri njem, je bil nesrečni spoznan za 28-letnega težaka Andreja Zlobca, stanujočega v Rojano - Molini št. 741. Kakor je izjavila njegova mati, ki je pozneje prišla v bolnišnico, je nesrečni mladenič šel z doma popoldne; bil je namenjen na Opčine. Nesreča ga je torej doletela med vožnjo proti Opčinam. Ker gre cesta navzgor, je mladenič moral pač voziti počasi, zato ni vedel, da bi se pri padcu s kolesa tako nevarno pobil. Verjetneje je, da ga je podrl kak avtomobil in da ga je sofer, da se odtegne odgovornosti, prepuštil svoji usodi. To domnevo podpira tudi okolščina, da je obcestni kamen,

DAROVI

Za pogostitev gojencev otroškega vrtca v Roculu ob zaključku šolskega leta so darovali: gg. Franc Novak, sladčice in biškote; Franc Kondare, biškote; g. Alojzija Cergol, sladčice; g. Anton Magajna, dva paketa biškotov; obitelji N. N. Trst - čokolado; Flajban Mihael, štiri pakete biškotov; g. Ceh, biškote; g. J. Perhac, tri litre malinove; g. Ivan Tomazič, L 10 in ga. Jospina Makor L 10.

Cenj. darovalcem, ki so s tem pripomogli razveseliti naše malčke, prav srčna hvala!

— Zene in dekleta, članice «Družbe Marije Milostljive» v Trstu, so darovale v počastitev spomina blagopok. čč. gg. Čoka in Gajete, L 100 Šolsk. društvu.

Blagopokojnikom časten spomin, zavednim darovalkam prav srčna hvala!

Ob zaključku šolskega leta na viliški zasebni šoli je daroval 8. razred dekliški L 14.90 in Počkaj Olga L 5 za Šol. društvo. Srčna hvala!

SPOMINJAJTE SE «ŠOLSKEGA DRUŠTVA» OB VSAKI PRILIKI!

Vesti z Goriškega

Goriške mestne vesti

Zaključek šolskega leta na ljudskih šolah.

V četrtek 30. junija je bil zaključek šolskega leta na ljudskih šolah. Ljudstvo je z veseljem pozdravilo, da se je vpeljal spet stari običaj zaključitve šole koncem meseca junija. Zaključitev so je izvršila povsod enako le opaziti je bilo, da je število šolskih prireditev v primeri s prejšnjimi leti padlo.

Kot je določeno, se prične novo šolsko leto v sredini septembra, tako da so letne šolske počitnice skrajšane na dva meseca in pol ter vsaj nekoliko slične predvojnemu rednim razmeram. Ljudska šola v naših krajih, ki je bila po vojni izpostavljena največjim in pogostim izpremembam glede počitnic, urnika in programa, se počasi ustalja in prehaja v redno stanje v tem oziru. Zanimivo je pa poslušati mnenje raznih šolnikov: didaktičnih ravnateljev in učiteljev glede uspehov doseženih v šolah po naših krajih ter glede uместnosti sistemov poučevanja in prilagoditve raznih učnih moči ene ali pa druge narodnosti.

Svečani pogreb nesrečnega Batiča

Se vedno ne popolnoma razpršena skrivnost nad umorom nesrečnega Batiča ter razne druge okolščine v zvezi s strašnim dejanjem so vzbudile pri občinstvu ne le običajno radovednost in željo po senzacijskih, ampak tudi globoko sočustvovanje ljudskih krogov z usodo Batiča in njegove družine.

Pogreb, veličasten in pretresljiv, je bil najizrazitejši dokaz čustvovanja širših ljudskih plasti, ki so brez zadržujočih formalnosti v vsej iskrenosti pokazale umevanje in doživljanje teke boli. Godba, 11 vencev, zadnji spomin stanskih tovarišev na poslednjo počasno pot ter množica priproste ljudstva so se vili skozi goste ne me špalirje gledalcev v župno cerkev na Travniku ter od tam na pokopališče. Troje govornikov se je še na kratko poslovilo od tovariša in Batič je dšel na zadnjo tiho počivališče, kjer ne poznajo moliške zahrbtnosti.

Umestna okrožnica glede jusov

Goriški prefekt je sporočil vsem podrejenim občinskim uradom navodilo ministrstva za narodno gospodarstvo, da morajo občinski uradi olajševati delo komisarijev za jusarske pravice. Ministrstvo je namreč ugotovilo, da v marsikaterih krajih občinske uprave ovirajo prijavljanje in likvidacijo jusarskih pravic.

Tudi v naših krajih so oblasti doznale za oviranje jusarjev pri zahtevi njihovih pravic. Radi tega opozarjamo vse jusarje, da takoj prijavijo vse one občinske uprave, ki bi jim delale sitnosti, težave ali pa jih sploh zadržale v uveljavljanju njihovih jusarskih pravic.

Potek sinočnjega koncerta kubanskih kozakov

Skoraj nepričakovano so se vrnili v naše mesto kubanski kozaki in priredili nov koncert v teatru «Verdi» ob 9. uri zvečer. V mestu samem nismo opazili onega posebnega zanimanja kakor pri prvem koncertu. Tudi teater sam ni bil tako nabit kakor prvič in videlo se je obilo praznih prostorov. Ker je bil program v celoti isti, ne bomo zopet pisali o posameznih točkah. Ploščkanja in odobravanja ni manjkalo in par točk so morali tudi ponoviti. Največjo pozornost pa je vzbudila zadnja točka — bojni ples. V ostalem nam pa vsa stvar nudi isto sliko iz prejšnjega koncerta.

Prva številka

Izšla je včeraj, v ponedeljek 4. julija prva številka novega goriškega lista «La Vedetta del Isonzo», uradnega glasila goriške fašistovske federacije. Izhajal bo dvakrat na teden. Njegov ravnatelj je fašistovski tajnik inž. Canese. Novi list se ne bogve kaj razlikuje od premilule «Voce di Gorizia».

Obilne nesreče

Pretekli teden je bila nesreča v našem mestu zelo aktivna in Zeleni križ je imel v petek obilo posla pri prevažanju ranjenecov. Prvi je bil od Zelenega križa prepeljan v občinsko bolnišnico starec Zorzut Andrej iz Medane star 63 let. Med delom je po nerodnosti prišel pod voz, ki ga je vrgel pod se. Na pomoč so prihiteli bližnji ljudje in ga pobrali. Čutil je hude bolečine v gornjem delu desne noge. Uslužbenci pri Zel. križu so ugotovili, da ima poškodovano desno stran noge in v sklepu pri kolku. Moral se bo zdraviti precej časa.

— Spodnji del stopala desne noge si je med delom pokvaril tudi Nemeč Franc iz Vrtojbe, star 30 let. Tudi on je bil prepeljan v mestno bolnišnico, kjer čaka, da bo zopet lahko stopil na poškodovano nogo.

— Prav čudno in nepričakovano nesrečo pa je doživel Skuntar Avgust, doma nekje iz videmske pokrajine, star 21. let. Na zelo neroden način je padel z mosta «Pulfer» v grapo. Pokvaril si je desno roko, kar mu bo škodovalo, ker ne bo mogel delati in tako tudi ne zaslužiti. Sicer pa je upanje, da oždravi v najkrajšem času.

— Pod voz je padel tudi Škerk Alojz, star 32 let, iz Sv. Križa. Nesreča je hotela, da ga je voz, kateremu se ni mogel za časa umakniti, stisnil k tlom ter mu poškodoval precej močno desno nogo in nekoliko tudi glavo. Zdravi se v mestni bolnišnici, a je upanje, da kmalu okreva.

— Radi nepazljivosti matere si je po nerodnosti poškodoval kazalec leve roke poldrugetletni Faust Šibenik, ki je med mletjem mesa preveč vtikal svojo roko, tako da mu jo je stroj potegnil in poškodoval. Ubogi malček e je potlačil šele potem, ko so mu pri Zelenem križu obežali ranjeno roko.

— Od Zel. križa je bil prepeljan v bolnišnico tudi Melfort Maksimiljan, doma iz Nogareda, star 27 let. Med delom pri mletenju se je po nerodnosti preveč približal mlatilnici, ki ga je z vso silo vrgla od sebe. Vsed udarca ni mogel takoj vstati. Delavci, ki so z njim delali, so mu priskočili na pomoč, ga pobrali in mu za silo uredili kosti. Nato so ga prenesli na posteljo, kjer je čakal na Zeleni križ, ki je bil pozvan telefoničnim potom. Uslužbenci so ugotovili, da ima močno izpahnjeno desno rogo in nekatere druge manjše poškodbe, povzročene od silnega padca. Med velikimi bolečinami je bil potem prepeljan v goriško mestno bolnišnico, kjer se bo zdravil precej časa. Tudi on ne bo mogel hoditi precej časa.

Valtrčeva zmaga pri teku 100 m.

V nedeljo popoldne so se vršile na vojaškem vežbališču malih Roj lahkoatletične vaje, katerih so se udeležili po večini razni vojaški oddelki. V kratkem teku na 100 m je zmagal področnik Valtrč, znani slovenski tekač za kratke proge. Progo je pretekel v 11" 3/4.

IZ GORIŠKIH SOBNIH DVORAN

Fremrov Franc in njegova sestra Ana zopet oprečena

Orožniki v St. Vidu nad Vipavo so ogradili Premrova Franca in njegovo sestro Ano ajdovski sodnji, da sta se pregrešila proti 114. členu postav o javni varnosti, ker sta razdeljevala «Prve korake». Ajdovski sodnik ju je na zagovor dr. Fornazarića opustil, ker nista razdeljevala «Prvih korakov» v javnih prostorih. Državni pravdnik je proti oprostitvi rekuriral na goriški kazenski tribunal. V četrtek se je zato pred goriškim tribunalom vršila vzkljena razprava, kjer se je vsemu zagovorniku dr. Tonkliču posrečilo doseči ponovno oprostitve obeh obtožencev.

Pesnik France Zgur in njegovo razmerje napram prepovedanim pesmim.

Naš pesnik France Zgur ni le pesnik, ampak tudi spreten gostilničar. Zadnje mesce se mu je pa zagrenila ta častljiva najstarejša slovenska obrt in pa tudi najbrže prepevanje pesmi. 12. novembra so se zbrali namreč v gornjih prostorih njegove gostilne bratje Periot, znani tržaški motociklisti, ter še par drugih ljubiteljev vipavskih vasi in njihovega Zna. Kmalu je zadonela lepa pesem o dekletu, o slanci, ki so ga v vodo zagnali in goslovina ne grem domov. — Ne dolgo potem je bil Zgur klican na ajdovski sodnjo na razpravo, češ da so se pece v njegovi gostilni prekratne pesmi. Na podlagi pričevanja pri je bil Zgur oprošten. Državni pravdnik je proti oprostitvi rekuriral in tako je moral naš pesnik šibkih nog zopet stati v četrtek pred sodniki goriškega tribunala. Zagovarjal ga je dr. Tonklič. Sodni dvor je razveljavil postopanje ajdovskega sodnika in tako bo moral Zgur polni negotovosti zopet nastopiti še enkrat pred sodniki.

Gostilniška obrt se mu je radi tega silno zamerila in je radi tega obrtniki kar vrnili; ne verjamemo, da so se mu pa tudi pesmi v toliko meri priskutile, ker nam je po razpravi pokazal cel zvezek novih pesmi, katere bodo brali naši čitatelji v kakih božičnih prilogi «Edinosti» ali pa v Matičnem koledarju.

20 let globo župnika Štrancarja

Preč. g. župnik Štrancar v Rihemberku je tudi skušal ustreči želji našega ljudstva po čitvi in je zato prav rad razdeljeval v župnišču med ljudi «Prve korake» — Obtožen je bil prestopka na podlagi člena 114. postav o javni varnosti. Ajdovski sodnik ga je kljub izvrstnemu zagovoru dr. Birse, ki je do sedaj vse slične slučaje ugodno zastopal, obsodil na 20 let globo. Vložil je priziv na kasacijsko sodišče v Rimu.

BILJANA

Letna prireditve

Kot vsako leto tako tudi letos prireditve naše marljive prosvetno društvo svoje večje prireditve sodelovanjem pevskih zborov iz Njivice, Višnjevika in Gorice. Do

DNEVNE VESTI

Prvi uradni čini novega poteštata

Tržaški poteštata gr. uff. Arch, ki je bil svečano ustoličen v soboto, je poiskel včeraj v spremstvu dr. Lonchiarja, poveljnika tržaškega armadnega zbora gen. Ferrario, dalje poveljnika divizije generala Fugliese, prefekta kom. Fornaciaria, prvega predsednika kom. Mandruzzato, generala Mozzoni, poveljnika milice in vodstvo fašistovske stranke. Popoldne je položil na grob padlih vojakov in fašistov na pokopališču, na spomeniku padlih pri Sv. Justu in v Oberdanovo celico vence.

Dosedanji občinski komisar kom. Fronteri zapusti danes Trst in se odpelje v Genovo.

Za cestarje, njihove vdove in sirote

Cestarjen izpod bivše avstrijske uprave in njihovim potomcem se naznanja, da tisti med njimi, ki mislijo, da imajo pravico do pokojnine v smislu čl. 3. kr. odloka od 19. maja 1927, št. 838, lahko dobijo vzorce za prošnje za likvidacijo v Društvu državnih upokojencev v Trstu, ul. Zonta 7, I.

Opozarja se, da se morajo vložiti prošnje pri pristojnem oblastvu najkasneje do 31. avgusta 1927, ker drugače izgubijo prizadejti pravico do pokojnine. (Izključeni so tisti, ki so bili že uvrščeni.)

Predsednik A. Reich.

Prosimci

Naš tržaški rojak g. Dolhar Alojz je bil promoviran v Zagrebu v četrtek, 30. junija, za doktorja vsega zdravilstva. Mlademu doktorju naše iskrene čestitke.

SV. PETER IN PAVEL V SV. KRIŽU PRI TRSTU

Pišejo nam:

Kar je v Nabrežini sv. Rok, na Proseku sv. Martin, je v Sv. Križu tradicionalni praznik sv. Petra. V predvojni dobi je bil sv. Peter največji, najlepši praznik v vsakem oziru. Tudi mnogim okoličanom je že postal vsakoletno romanje v Sv. Križ običaj. Sedaj ni več ono opasilo iz prejšnjih časov.

Mnogi bi se dalo popraviti in izboljšati. Na predvečer se mi je dopadlo lepo pritrkavanje na zvonicu. Procesija je bila velika in impozantna in je trajala nad dve uri. Nad vse so krasile procesijo večno prelepe tradicionalne narodne noše dičnih Križank, katerih pa je bilo sorazmerno z vsako drugo ceremonijo malo in premalo. Narodna noša je ena izmed najlepših, zato ne sme manjkati pri nobeni svečanosti. Druga važna komponenta je bil pevski zbor. Slišal sem priproste tuje ljudi: «Malo je takih zborov!» Poslušali so ubrano petje kot nekaj izrednega; toda ima tudi še svoje hibe, katere se dajo izboljšati. Posebna napaka nekaterih pevcev je, da pridejo le k par predvajan. Drugače je zadnji nastop pohvale vreden. Tudi godba je napravila dober vtis v procesiji.

Poletno lepo vreme je tudi letos privabilo mnogo tujcev v Sv. Križ, ki pa so se popeljali, kljub dvema koncertoma, lahko rečemo, dolgočasili, ker se je vse izvajalo ne-estematično. Razen prodajalcev sladolead, zastavic ter štruktijev so napravili največ furorja ter salve smeha neločljiva prijatelja ter vsakoletna spoštovalca sv. Petra in Pavla «Jošk» in «Župca», domača kraska humorista, ki jim drugo delo ni preveč pri srcu, ker ju govtovo premaga muzikalčen čut. Videli smo, da so jih letos tresli celo z notami, kar pomeni tudi zanje korak naprej.

Pevsko društvo smo letos pogrešali; lahko bi popoldne izvajalo eno točko programa. Želeli pa bi

ga ob drugem takem slučaju spet slišati. Nekdaj so tuji prihajali, da okusijo krisko specialiteto, mislim dobro domačo kapljico, ki pa se je letos, ker ni bilo običajnih osmic, v raznih gostilnah pogrešala. Dobra domača kapljica je v takem slučaju kot lepa domača pesem; zato ne bi smela manjkati posebno še, ker mnogi imajo vino še v kleti. To naj vedno gostilničarji upoštevajo sebi v korist. Se bi se dalo govoriti, ali ne čas ne prostor mi ne dopuščata. Za letos sv. Peter je šel; naj bo prihodnji bolj poln in vesel.

«KRVAVI JEZDECI»

Tak je naslov obširnega, nad dvesto strani broječega romana, ki ga je ravnokar dokončal naš pisatelj France Bevč za Goriško matico. Roman bodo dobili vsi letošnji naročniki Goriške matice kot neobvezno knjigo, ako so doplačali še tri lire k navadnim naročnim petih lir. Snov romana je vzeta iz srednjega veka ter popisuje spore med oglejskim patrijarhom in pa goriškimi grofi, zlasti Henrikom IV. Prepletena je povest s krvavim trpljenjem našega ljudstva v takratnih časih, ko je moralo robovati grefom. Roman je bogat na epičnih, silno učinkovitih popisih itd. Roman «Krvavi jezdec» je prvi del celotnega obširnega dela in bo našel svoje nadaljevanje v drugem delu «Črni bratje in sestre», ki bo izšel za naročnike Goriške matice prihodnje leto kot neobvezna knjiga. Oba dela sta čisto samostojna, neodvisna eden od drugega, toda čitatelj «Krvavih jezdec» bo neprimerno več užival pri čitanju «Črnih bratov in sester» kot pa oni, ki «Krvavih jezdec» ne bo poznal. Tudi zunanja oprema in tisk «Krvavih jezdec» bosta izvršena čisto v duhu srednjeveških knjig.

Porotne obravnave

Obravnava pri zaprtih vratih

Predsednik tržaške porote, prizivni sodnik cav. Giambattista Ferri, vodi sedaj obravnavo proti Pellegrinu Pisanu iz Sv. Martina pri Avellinu. Obravnava se vrši pri zaprtih vratih, kajti Pisanu je obtožen nečednih dejanj na osehah dveh dečkov, od katerih eden ni še dosegel starosti

mače društvo bo vprizorilo prvo na deželi znano dramo Franceta Bevka "Materin greh". Znači biljanski orkester, eden izmed najboljših v naši deželi, bo med odmorji sviral razne odlomke iz znanih oper. Natančnejši program še objavimo. Kdo se ne bo odzval klicu iz Biljane?!

Reška pokrajina

TRNOVO PRI BISTRICI.

Letina. - Mlatilnica.

Letos nam je nebo malo bolj naklonjeno: je precej ugodno vreme in upati je na zadovoljivo letino; krompir je v polnem cvetju (holandski kaže biti bolj zgoščen, ker je že ocvel), ječmen bo na splošno zrel in tudi druga žita rumenja. S pridelkom sena, ki ga je skoraj polovica pod streho, so kmetje zadovoljni.

Letos nam bo mlatila mlatilnica, ki jo je kupila okraj. kmet. zadruga. Da bodo kmetje lažje spravili slamo, je preskrbela tudi stiskalica. Oboje bo gonil Fordson. Zadnji čas je bil, da smo si nabavili te stroje, saj se pri nas prideluje precej žita. Na ta način si bodo pridelatelji zmanjšali stroške za mlatitev in truden, razen tega bodo imeli boljše omotano žito in lepo spravljeno slamo. Tudi kmet se mora ravnati po načelu: čim manj truda in stroškov, tem boljše gospodarstvo. Napredne dežele bi se nam smejale, če bi videli našo mlatitev na cepce. Človeški um je iznašel orodje, ki delo spopolnjuje, in stroje, ki nadomeščajo delavne roke. Če se to izplača, zakaj bi si ne nabavili? Seveda nismo v žito bogatem Hanaku (Čehoslovaška) ali v Banatu, a tudi pri nas je se vedno toliko količina žita, da si z združenimi močmi lahko nabavimo koristne stroje. To je imel pred očmi odbor okr. kmet. zadruga, ki je prišel do zdravega sklepa, da si mora nabaviti gornje stroje.

Mlatilnica bo na razpolago občinam Trnovo-Bistrica, Jablanica in Prem in pojde tudi v sosednje občine (Knežak, Zagorje, Smihel, Košana), če bo dovolj priglasičev. Tudi opozarjamo že sedaj, da bodo imeli člani kmet. zadruga znižano ceno.

Morebitni čisti dobiček pojde zopet v produktivne namene: za nakup drugih potrebščin. Menda bo vsakomur jasno, da bo to v korist vsem. Zrna do zrna!

Znanost in umetnost

Strindberg — čudak

Pred petnajstimi leti, na 14. maja, 1912, je svetla literarna zvezda utrla in ugasnila — Strindberg naznemenitejši švedski pisatelj, je dokončal svoje življenje.

Svet ga ni pozabil in ga tudi nikoli ne bo. Določeno je bilo, da mora imeti Avgusta Strindberga ostati zapisano med nesmrtniki za vedno.

Strindberg je bil najvišja luč švedske moderne. Zavrgel je tradicijo in klasicizem; njegovemu navdihnjenu ni to dvojce zadoščalo.

Pod vodstvom Wagnerja se je izvršila revolucija v glasbi, in kar je bil Wagner v glasbi, to sta bila v literaturi Ibsen in Strindberg. Njune poti morda nista šli vzporedno, izredne rezultate sta pa dosegla oba.

Strindberg je bil rojen v uboštvu, stremiljenja so mu glodala srca, v dušo se mu je vcepilo prepričanje, da je ves svet zoper njega. Občudovati moramo, da njegove domisljije in njegovega uma. V knjigi in drami se je znal izraziti tako dovršeno mojsterski, da se pozna njegov vpliv v literaturi in na gledališkem odru še danes.

Na svetu so ljudje, katere po-

znamo najbolj po njihovem delu. Značaji, ki so jih bili načrtali, govorijo zanje, pripovedujejo nam o njihovi filozofiji, o njihovih vsakdanjih idejah in celo o načinu njihovega življenja. Pri Strindbergu ni tega. Vsa njegova osebnost je bila sestavljena iz čudne mase zamotanosti. Smatrali so ga že za blaznega. To pač potrjuje teorijo, da vsi veliki ženi mejo tesno na blaznost. Toda na drugi strani ne gleda li morda tudi ženi na svet kot na svet slepcev in ne postane morda nejevoljen radi tolike in vsesplošne topoglavosti?

Strindberg je bil čudak preko vsake mere. Posedel je tisto vzvišeno domisljivost, tisto nadnaravno vero vase, da je vse, kar stori, čudovito nadobitajno, izjemno v vsakem oziru. V podzemski prodajalni Karla Strandmanna v Stockholmu sem v prvi naletel na drobce Strindbergove osebnosti. Med mnogimi izbornimi slikarskimi deli sem opazil majhno pokrajinsko sliko — pravi zamazek — ki je nosila podpis "Strindberg".

"Je li to pisatelj? Ali je to delo njegovo?"
"Da; lotil se je že vsega."
"Ste osebno znani z njim?"
"Seveda. V začetku je bil zelo ubog in naša tvrda mu je posodila denarja. Prav zabavno je bilo pozneje, ko je dosegel sloves, da je za pravice poedine svoje knjige prejel stotisoč kron."

Strindberg je vstajal rano. Ob osmih je že ves nestrpen stopical okoli še neodprtih vrat Fritzejeve knjižarne. Ko je vstopil je brskal med knjigami in iskal slovnice, slovnice vseh jezikov — hebrejskih, grških, latinskih, nemških, kitajskih, sanskritskih. Hotel je dokazati, da so si vsi jeziki sorodni in da izhajajo vsi iz enega prvotnega vira in s tem namenom je študiral korene in izpeljavo besed ter jim sledil skozi več jezikov. Če ni beseda potrdila njegovega prepričanja, je kratkoma izjavil, da je tista beseda napadna. Njegova teorija je morala biti brezpogojno prava. Dejstva, ki so kazala nasprotno, ni bilo več dejstva in zato nesprejemljiva. V grščini in latinščini je bil učenjak in zanj prav značilna je bilo, da je odlično obvladal kitajščino. Do ortografije ni imel nikakega sočutja; mnenja je bil, da so ti tako razmrevarili besede in besedne korene, da niti on ne najde več izhoda iz nastale zmede.

Vera vase je bila pri njem tako močna, da je bil prepričan o svojem ženju v vsaki stvari. Z besedami je znal prekrasno naslikati čudovite pokrajine in menil je, da bo s barvami ravno tak mojster. Toda ko je krenil iz literature, ni bil več izreden. Baval se je tudi s fiziko in kemijo in v poslednjem je napravil prav saljiv eksperiment. Še kot dijak je hotel reducirati bakreni oksid (spojina bakra in kisika). Treba je bilo le izgnati kisik, ostalino pa točiti v možnarju z batom, dokler ne dobijo drobni bakreni delci kovinskega sijaja.

Strindberg je prisegel, da je ostalina v njegovem eksperimentu zlato. S tem zagotovilom je poslal ostalino vladnemu preizkuševališču. Strokovnjška analiza je pokazala samo baker. Toda Strindberg je prisegel, da se preizkuševališče moti. Pri drugih so morda res našli baker, v njegovi poizkušnji pa gotovo ne! Take drobtinice kažejo, kakšne je bilo njegovo stališče napram

svetu. Bil je nesrečen in nezadovoljen, ker je mislil, da je ves svet proti njemu, da mu hoče vsak samo škoditi.

Sam je rekel o sebi: "Sem nezakonski otrok, rojen v času, ko so bile zadeve bankrotne družine likvidirane in ko je slednja žalovala za stricem, ki je izvršil samomor. Kakega sadu more pričakovati od takega drevesa?"

Od Strandmanna je naročil neko dobroznami francoski besednjak "Larousse Illustré" v dvanajstih zvezkih. Kmalu potem je pisal, da slike niso popolne in naročil je drugo zbirko. Tudi ta ga ni zadovoljila in naročil je tretjo zbirko iste knjige in se srdil v pismu, da je druga slabša nego prva in da ga z njimi dražijo namenoma. V obupu ga je Strandmann osebno posetil in ga našel v delavnici vsega obdanega s skladnicami knjig. Pojasnil mu je, da so z vso skrbjo naročili knjige, in da obžaluje zelo, če so navzlic temu v njih nepopolnosti. (Bil je takten in ni hotel trditi, da so knjige dejanski brez pogrška.) S kraljevsko velečastnostjo je sprejel Strindberg apološko in ni pustil trgovcu, da bi vzel knjige nazaj. "Vse tri zbirke bom obdržal," je rekel, "in poskušal napraviti iz njih eno dobro."

Takih posebnosti je imel Strindberg mnogo. Najznačilnejše od vsega je bilo njegovo fanatično sovraštvo do žensk. Glavna tema v njegovih mladostnih spisih je sebičnost in nemoralnost žensk. V dveh zbirkah povestic, ki nosita obe naslov "Oženjen", napada feminizem. Neka autobiografska novela "Sin služkinje" je polna brezmejnega sovraštva proti ženstvu. Čudno je, da se je mož navzlic temu trikrat oženil.

Se bolj čudno pa je, kako je mogel tak mrk osatnik pridobiti mlade in lepe ženske, da so ga sprejele kot moža. Njegova sirovost v zakonskem življenju je bila skandal, njegovo obnašanje doma je bilo neopravičljivo in zoporno. Vsi trije njegovi zakoni so bili nesrečni in sodnijsko se je ločil od vseh treh žen, od katerih poslednja je bila Harijeta Bosse, dokaj znamenita švedska igralka.

Če merimo po navadnih vzorih v življenju, moramo potrditi, da je bil Strindberg ena najbolj čudaških osebnosti, kar jih je živelo.

Hiram Blauvelt - F. M.

Novela, vzrok nove polemike o seksualnem vprašanju v Rusiji.

Literarni kritik Vječeslav Polonskij, ki urejuje skupno z Lunčarskim in Stepanov-Scorocovom moskovsko revijo "Novyj Mir", je prevzel v drugi številki t. l. besedo, da polemizira s Sergejem Malaskinom, katerega novela "Zadnji krajec in nenavadna ljubezen" je vzbudila precej pozornosti. S to novelo je nekaj posebnega. Malaskin, katerega so še pred kratkim imenovali mnogobojni talent, je v svoji noveli "Zadnji krajec" razprostri pred očmi čitateljev moralno sliko sodobne ruske mladine in je z njo vzbudil mnogo vznemirjenja in skrb. Mlada deklica — da navedemo ob kratkem vsebino novele — je prišla v Moskvo, da bi tam nadaljevala svoje študije. Tanja pride v slabo družbo, se ji da popolnoma, menja moške kakor srajce in se polagoma docela uniči. Tovariši, njeni so deklice in mladeniči, ki so nenavadno pokvarjeni in vdani uživanju. Bistvo novele pa je jedro, ki jo pisatelj poudarja, da je Tanja, kakor njene tovarišice in tovariši, članica komunistične mladinske organizacije. Ne gre tedaj za kako malenkost, ampak za usodo komunistične mladine; ni čuda tedaj, da je nove-

la vzbudila tako ogromno pozornost.

Polonskij pisatelju ne odreka talenta ne dobrega namena, pač pa poudarja, da je barve le preveč na debelo nametel in da se opisi ne ujemajo docela z razmerami in resnico. On ne taji, da nekateri izmed članov mladinskih komunističnih organizacij ne živijo preintenzivnega seksualnega življenja, vendar pa to še ne more biti vzrok, da bi to posplošili in obesili na velik zvon. V ostalem očita znani kritik pisatelju še več drugih pogrškov, ne posreči pa se mu, da bi s tem spravil zadevo, ki jo novela tako živo zadeva, s sveta. Nekaj od vsega ostane še vedno, in ta "nekaj" da misli. Tudi da misli beletristika, ki jo objavlja "Novyj Mir" v svojih prvih dveh številkah.

Devet desetih beletristike je namreč posvečena seksualnim in ljubezenskim problemom. Aleksej Tolstoj opisuje delavca, ki se navzlic svoje žene, hoče zapeljati njeno sestro in naposled ženo umoriti. Mihajl Prišvin približuje nekaj spominov, ki izvenjajo v himno na ljubezen. Nikandrov opisuje znane pesnika, ki se na nekem zborovanju izreče za svobodno ljubezen in to svojo teorijo takoj izvrši v praksi s tem, da odslovi svoji dve dosežani ljubici, vzame pa tretjo neznan oseb. Ivan Evdekimov opisuje v svojem ultranaturalističnem slogu neko žensko, ki se je pregrešila in s tem zopet našla pot k svojemu možu. Vladimir Ličnin opisuje usodo — učenke, ki se vda učitelju, zanosi in gre v smrt. Vse današnje rusko življenje — izjema so seveda kmetje — ne samo članov komunistične mladinske organizacije, je danes spolno zelo razburzano. Seveda, jasno je, da tega zla ne bo mogoče odpraviti na ta način, da polemizirajo s pisatelji, ki opisujejo življenje tako, kakršno je, in opozarjajo s tem na slabe strani, ampak bo nujno treba zlo izkoreniniti s korenino druge, potem bodo že tudi pisatelji drugače pisali.

Ksaver Šandor Gjalski.

Pred par tedni so Hrvatje, pred vsem pa Zagrebčani, slavili sedemdesetletnico pisatelja Ksaverja Šandorja Gjalskega. Dasi je pisatelj prekorajil 70 let svojega življenja že pred tremi leti, se je vendar slavlje moglo vršiti šele letos.

Ksaver Šandor Gjalski je bil kot pisatelj zelo znana in zelo slavljena osebnost. V svojih leposlovnih delih je bil slavitelj najzanosnejše dobe hrvatske preteklosti: ilirizma. Bil je preganjan od Kluenove vlade. Med hrvatskimi pisatelji je prvi stopil v kolo sotrudičnikov "Srpske književne zadruga". Bil je član hrvatsko srbske koalicije. Boril se je z vso silo proti madžarsstvu, kot pisatelj je bil vedno med naprednimi elementi.

V vsej hrvatski književnosti je bil on eden najpomembnejših obrazov, zlasti v kulturno historičnem pogledu. S svojim književnim delovanjem je prenel v kulturno, socialno in politično življenje. Baval se je malene z vsemi sodobnimi političnimi problemi. Njegova dela so dokumenti časa. Slikajo nam dobo od ilirizma dalje do osemdesetih in devetdesetih let. Lenoba in neznanost inteligence, nekulturnost povprečnega, klečeplaznega, demagogija, vse to je našlo v Šandorju svojega vernega risarja. Gjalski je ustanovil hrvatski politični, socialni in psihološki roman. Med vsemi književniki je imel največjo filozofsko podlago.

Najlepše, kar je Gjalski napisal, so njegovi zagorski motivi. Posebno knjige: "Pod starim krovom", "Dilem domov", "Iz vasmendjinskih danov". Gjalski je bil pesnik svoje rodne zemlje. Slika ljudi, ki pedlegajo v boju z novim časom. Riše tragedijo tenkočutnih duš, ki jih ubija nizkotnost. V teh delih je Gjalski največji umetnik, dal je samega sebe celega.

Gjalski se vedno živi; ob jubileju ga je kralj odlikoval, častitale pa so mu kulturne ustanove med Srbi, Hrvati in Slovenci ter brez števila posameznikov, njegovih častilcev.

TRŽAŠKA KMET. DRUŽBA

v TRSTU

ul. Torrebianca 19 in ul. Raffineria

ina v zalogi:

Žveplo najbolje vrste, znamke "Treza" in žveplo s 3% modre galice.

Škropilnice "Vermorel" in "Volpi", nahrbne žveplalnike, ter posamezne dele za škropilnice.

Transportne vrče za mleko, ter navadne ročne, posnemačnike, zalivalnice itd.

Kmetijske orodje: nove angleške pluge, čistilnice za žito, gnojnične sesalke, ter razno ročno in vrtno orodje.

Stroje, katerih nimamo v zalogi, lahko naročimo od najboljših tovarn po želji stranke.

Kose znamke "Merkur" od 55 do 70 cm; klepača, kosilca, vile za seno in grablje.

UMETNA GNOJILA: Amonijev soliter s 33 do 35% dušika. Pomešan s ravnotoliko suhe zemlje ali peska nadomestuje vrednost čilkega solitra. Kalijev sol 40/42%, ter superfosfat.

ČEBELARSKÉ POTREBŠČINE

Trčalnice za med iz najbolje nemške tovarne, znamke "Graz" na 3 in 4 satnike, zaklopne, kozice za odlaganje satnikov, lesene silalnice, čebelarske maske in pipe, kadilnice in samokadilnike, vilice in nože za med, vse kovinaste dele za A. - Z. panje, satnice iz naravnega voska, ter vse drugo potrebno čebelarstvu. Na zahtevno pošljamo cenik.

TRŽ. KMET. DRUŽBA v TRSTU ul. Torrebianca 19 in Raffineria 7.

MALI OGLASI

BERLITZ-SCHOOL Via Fabio Filzi 23, pouk in prevodi v vseh jezikih. 837

RAKAO De Jong's holandski, zasluži prednost radi njegove pristnosti in izborne kakovosti. 870

ZLATARNA N. Borsatti & Figlio, Trst, Piazza Scorsola 3, tel. 32-37, iščejo se za ložniki za Postojno, Bistrico, Bužet, Sv. Lucijo, Bovec in Cerkno. 881

KVAS najbolje vrste, Soc. Liqura Lombarda L. S. Agencija Trst, Piazza Scorsola 3, tel. 32-37, iščejo se za ložniki za Postojno, Bistrico, Bužet, Sv. Lucijo, Bovec in Cerkno. 881

UCENEC za trgovino jestvin išče mesta na deželi ali v mestu. Stanjel št. 65. 889

ČEVLJARSKI podelavec se sprejme takoj. Miklavc, Sežana 44. 890

OTROKA, majhnega, sprejemem v oskrbo. Kumar, Scala Santa 201, Rojan. 891

VIA PICCOLIOMINI št. 1, v prodajalni premoaga se prodajo se prodajo tehnična decemalta, vozček na dveh kolesih, kotel za petrolej, sesalka in svetilnik na petrolej. 892

MLEKARSKA ZADRUGA v Hrusevju odda svoje mleko v najem dne 10. julija 1927, ob 14. uri, v mlekarni. Pogoj so na razpolago od 1. do 10. julija v mlekarni v Hrusevju. — Načelnstvo. 871

UCITELJ sprejme učenca v poučevanje za časa počitnic, v slovenščini, italijanščini ali nemščini. Naslov pri tržaškem upravitelstvu. 874

BABIČA avtorizirana sprejema noseče. Govori slovensko. Slavec, via Giulia 29. 931

S prav žalostnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, da je naša ljubljena soproga, mati, sestra in teta

Milka Starec roj. Tavčar

danes ob 1.30 popoldne, po dolgi in mučni bolezni, mirno v Gospodu zaspa. Pogreb se bo vršil v sredo popoldne, ob 6. uri, iz hiše žalosti (gostilna pri Joskolu), na domače pokopališče. BARKOVLJE, 4. julija 1927.

Joško, soprog. Mirko, Vojka, Oskar, Zorko, Olgica, otroci, in ostali sorodniki.

Odlik. pogr. podjetje Nuova Impresa Corso V. E. III, 47

ZAVOD DOTT. BONICINA-FINETTI, Trst, Via F. Filzi 23, Tel. 48-03 Int.

„ŠJATIKA“ (Trganja v kolku)

Ozdravljenje zajamčeno v treh dneh. Trganja v laktih, ledjih in bokih. 771 Konsultacije: 10-12 in 15-17

SBIANCAMANO

SPECIJELNO MILO V PASTI

Za delavce, mehanike, šoferje in za pridne gospodinje

PODLISTEK

FRANCE BEVK:

(26)

Jakec in njegova ljubezen

Dekle je videlo, da je na tleh. Spoznala je, da je največja sramota padla na njeno glavo. Ali naj tem ljudem razlaga, kako je bilo? Ali naj jim pripoveduje, kako ga je napadel in kako je ona vršila delo usmiljenja, mu nosila kruha, mleka in mu preobvezovala rano? Kdo jo bo poslušal, kdo ji bo verjel, kdo jo bo razumel?

Bila je izgubljena. Kakor da išče pomoči, se je ozrla po Jakcu, ki je še vedno stal, kot da je nem in ni dejal besede. Videl je Mickin pogled in ga je razumel. Bruhnilo je vanj. Planil je k mizi in udaril po nji, da so odskočile steklenice in kozarci, vino se je prelilo in teklo na tla.

"Naj zine še kdo besedo! Naj ji reče še kdo, če se upa! Naj se posmeje še kdo!"

Grmel je, bil je rdeč v lica, pene je tiščal iz ust, oči so divje iskale med njimi. Naj bi bil tako kizivalno planil kdorkoli, bil bi nastal pretep. Ko pa je planil Jakec, ki so ga poznali, da je samo prejemal in ne vračal, je naredilo tak vtis nanje, da so obstali in se na nihče posmehal, ne znil besede. Ivanček je pobledele...

Micka se je obrnila, zajokala in šla iz kamre. Jakec je šel za njo.

Pred hišo jo je ujel in ji dejal:

"Micka, ne maraj!"

"Pusti me tudi ti!" je dejala in zbežala proti domu.

Pusti me tudi ti! — je pomislil Jakec in zidal za njo. Kdo je razumel? Kdo razume samega sebe.

Ta čas je nekdo v gornji kamri razbil kozarec. Bil je Ivanček, ki se je znesel sam nad seboj in zaključil svojo ljubezen z Micko.

15.

Pod večer, ko je modrikasta senca pokrila ves del hriba in Zalesje, se je Micka vračala domov. Mati jo je spremila do poteka, nato se je vrnila. Micka je povedala materi vse, kaj se je bilo zgodilo. Mati je spoznala, da ni nič hudega in da Micka nima vzroka za solze ne za žalost. Molčala je. Take bolečine se ozarjavajo od sebe.

Micki je bilo težko. Težko radi sramote, ki jo je doživela, težko tudi radi Ivančeka. Ni bil njen ideal, kot si ga je zamislila ona, toda v teku časa se ga je tako privadila s svojo mislijo, da se ga ni mogla odvaditi. Težko ji je bilo, da je njuno razmerje kazalo na tako grd način.

Kljub vsemu razmišljanju je bilo gotovo, da je bilo zdajci vse končano. Take stvari se ne pozabijo; piजूंki, ki padejo na srce so neizbrisni.

Kaj naj stori? Kako naj pogleda drugemu fantu v obraz, ko je padla beseda javno, da se je v noči mudila pri drugem? Niso verjeti, ali le na pol; toda od blata je ostalo toliko na dušah, da je nihče ne more čisto ljubiti. Vsakdo izmed njih bo ob pogledu nanjo imel gnusen vtis, kakor ob pogledu na vlačugo. To se ne da izbrisati.

Vsak, razen enega, ki ve, kako je bilo. Ta je Jakec. Ali naj ga vzame, ki se je norčevala iz njega, ki ga je osleparila, da je naredil hišo? Ali mu je s tem storila krivico?

Nikoli ni mislila resno nanj. Vendar nikoli ni izključevala zanje možnosti. Iz previdnosti ne. Ko je izvedela, da je ranjen, jo je nemilo zadelo... Čemu je hitela s kruhom in obvezo k njemu, čemu je jokala ob njem? Ali je bilo to samo grodo delo usmiljenja, ki bi ga storila komurkoli drugemu?

Na to si ni mogla dati jasnega odgovora. V dnu duše se ji je zdelo, da ji je Jakec vendar več kot kdo drugi. Morda je samo zavest, da jo on ljubi, tako močno vplivala nanjo...

Na njeno rahlo besedo je naredil hišo in potrosil vanjo vse svoje sile, samo, da jo njej daruje in da njo pridobi zase. V tem času se je docela spremenil. Celo njegov smeh, izraz obraza, vse, kar ga je obdajalo, je izgubilo tisto potozno otročevost, ki ga je izdajalo za tepca, in je zrastlež moč iz njega.

Micka je postala na poti in je spoznala, da

je v mislih nehote pričela obdajati Jakca z gloriolo, ki je preje ni imel. Zasmejala se je sama sebi.

Z glavne poti je krenila na stransko stezo, ki je peljala skozi gozd k Doljaku. Veje so se z zelenimi listi upogibale skoraj do tal, pomladanski vonj je vel od vsepovsodi.

Ta vonj je napolnil Mickine prsi, da se je odahnila. Bilo ji je, kakor da se ji je olajšalo srce. Se žalost je nekam šla. Le lahka teža sramote je, še ležala na nji.

Nenadoma je obstala in se prestrašila. Na ovinku steze je sedel na sivem, z mahom porastlem kamnu človek, ki se ni premaknil in je upiral svoje svetle oči iz mraka v njo. Micka se je prestrašila, da ji je pričelo srce burno biti.

Bil je Jakec. Dvignil se je in dejal s smehom na obrazu, ko je videl, da se tudi Micki sveti obraz: "Ves čas sem te čakal..."

"Ali nisi šel z drugimi?"

"Ne grem nikoli več," je dejal.

"Pa pojdi z mano," je dejala Micka čez par minut, "da me ne bo strah." "Njen glas je bil drugačen kot po navadi, tak, da je Jakcu zatrepalo srce. Spoznal je, da se je Mickino srce omedilo nasproti njemu in je še njen glas drugačen."

To ga je vzradostilo, da bi bil rad dal v glas svojega duška. Segel je v žep in ji ponudil ogromno srce iz lecta, s trakovi ozaljšano.

Razne zanimivosti

Naglo naraščanje Beograda

Nekdanja prestolnica Srbije Beograd je štela pred vojno 80.000 prebivalcev, katerih število je med vojno padlo polovico. Po vojni pa se Beograd prebivalstvo zopet rekordno pomnožuje.

Z izidom svetovne vojne in ujedinenjem treh jugoslovenskih plemen je postal Beograd prestolnica velike države in je začel z veliko hitrostjo napredovati. Že ob ljudskem štetju 1921. je štela 111.000 prebivalcev, v pričetku leta 1927. pa celo 248.000. Samo od leta 1921. se je prebivalstvo Beograda torej pomnožilo za več kakor 100%.

Beograd se dviga prav z ameriško hitrostjo, po vseh delih se gradijo nove palače in rastejo nove ulice.

Velikanski je tudi porast prometa v beograjskem pristanišču na Dunavu in Savi, ki bo v bližnji bodočnosti nadkrilil Dunaj in Budimpešto. V naslednjem navajamo nekaj števil, o gibanju prometa v beograjskem pristanišču:

1911. leta 265.000 ton
1923. leta 445.848 ton
1924. leta 436.221 ton
1925. leta 552.026 ton
1926. leta 730.000 ton

Sedaj je izdelan načrt za razširjenje in regulacijo velikega pristanišča na Donavi in Savi.

Zanimivo je v Beogradu razmerje med moškimi in ženskami.

V Jugoslaviji pride na 1000 moških 1039 žensk. V Beogradu pa na 1000 žensk 1619 moških.

Razlog večjega števila je v nedvomno v tem da je koncentriranega tam mnogo uradništva iz vse države, bodisi v državnih, bodisi v privatnih osrednjih podjetjih.

Ker ima Beograd krasno lego, boljše od Dunaja ali Budimpešte, mu je lepa bodočnost gotovo zagotovljena, saj leži kakor znano ob izlivu Save v Donavo. Po Donavi je zvezan z južno Nemčijo, Avstrijo, Čehoslovasko, Madžarsko, Rumunijo in Bolgarijo. Prav tako je Beograd važno železniško križišče, ki veže Evropo z bližnjim Orientom.

Mnogo bo Beograd pridobil z jadransko železnico, ki se namerava v kratkem graditi in ki bo vezala Split preko Sarajeva - Beograda - Pančeva z Bukarešto in Moskvo.

Nenavaden poskus samomora.

Policijska patrula v Žilzkovu (Čehoslovasko) je dobila tkalca Jana Binto iz Semila ležati brez zavesti na tleh. Na rešilni postaji je priznal, da je bil radi domačih preprirov požrl petdeset bučic. Binta se je zato takoj oddal na mestno kliniko. Če bi drugi moški sledili njegovemu zgledu, bi bili moški žledolci zelo podobni ježu.

Cena ženinom se viša.

V Haidarabadu v Indiji se vrši vsako leto poseben sejem, na katerem se kupujejo zetje. Na letošnjem sejmu so bile cene za zete izredno visoke. Doda za zeta se je doslej gibala med 10.000-15.000 rupijami, sedaj pa se ne dobi več noben zet pod dvajsetimi tisočaki. K temu prihajajo še razna darila in stroški za ženitovanje, za katero skrbijo stariši neveste. Očete deklet, ki bi se rade poročile, so se strnili v društvo in se posvetojujejo, kako bi se dala cena ženinom znižati.

Vaje angleških vojaških letal.

Dne 12. julija se bo vršila na letališču Hendesi (Anglija) velika parada angleških vojaških letal. Ta vsako leto ponavljajoča se slavnost je postala že družabni dogodek. Poleg kraljeve dvojice in članov kraljeve hiše se udeležijo predstave, ki pokaže razvoj in napredek britanskega vojaškega letalstva, tudi vsi ministri in sto in trideset članov diplomatske zbornice. Ukretilo se je, da bodo lahko tej slavnosti prisostvovali dečki in mladeniči iz vseh angleških sol. Lansko leto se je udeležilo take parade 75.000 ljudi, letos se pričakuje mnogo večja udeležba. Pri značilni paradi bo sodelovalo letos na dva sto modernih letal najrazličnejše vrste.

Na potovanju okrog sveta.

Deset kilometrov pred Serajevom se je ponesrečil avtomobil z ameriškim častnikom Edgarjem Aldridge-jem in njegovo ženo. Padel je pod skarpno. Oba, mož in žena, sta bila na mestu mrtva. Krmitelj se pripeljal težko ranjenega v serajevsko bolnišnico. Aldridge se je nahajal s svojo ženo na potovanju okrog sveta v avtomobilu. Prevozila sta že Kitajsko, Japonsko, Turčijo, Španijo, Švico in večji del Avstrije in Ogrske. O svojem potovanju je nameraval izdati Aldridge posebno knjigo.

Angora.

Angora, glavno mesto turške republike, bo kmalu dograjena. Noč in dan se dela, niti petki se ne spoštujejo, ki jih je bil pač prorok določil kot dan počitka. Nov vodovod daje dovolj vode za 120.000 prebivalcev. Sedem kilometrov dolga ulica "Grand Boulevard Ghazi", ki veže mesto s predmestjem Čankaja, kjer so rezidenca predsednika in ministrska in diplomatska poslopja, bo kmalu dograjena. Četrtilijonov dreves se je nasadilo, da bo v mestu dovolj sence. Tisoč ličnih vil se je zgradilo bodisi na stroške vlade, bodisi

na stroške zasebnikov. Krasne palače so izrasle iz tal, in najmodernejši hoteli, opremljeni naravnost z neverjetno udobnostjo vabijo tuje. Mesto ima že svojo plinarjo in elektrarno, telefonsko centralo in mestne avtomobile za navaden poulični osebni promet. Tam, kjer je bila pred leti pušča in samota, se razprostira sedaj moderno mesto.

Trd oreh za new-yorške policiste

Vsi detektivni new-yorškega mesta iščejo skrivnostnega moža, ki se mu je posrečilo odpreti neveljavno blagajno brez vsakega nasilja in brez vsakih sledov. Detektivni nadzorujejo tri najznamenitejše vlomilce, ki bi znali priti pri tem v poštev. Najnovejši rop, pri katerem se je ropar polastil razmeroma male vsote t. j. štiri sto frntov, je prekosil, deslej vse rope. Odpreti dobro zaprto škranjo brez vsake sile in ne da bi se poznal najmanjši sled, to je, kar ne da spati new-yorški policiji.

Štirikrat v smrt.

Nekdanji mešetar in milijonar Russel Scott je bil obsojen l. 1923. na smrt, ker je umoril nekega kemika v Illinoisu (Zedinjene države Severne Amerike). Ko so ga peljali prvič k električnemu stolu, ki sedaj dajo nanj na smrt obsojeni zločinci, je došlo v zadnjem trenutku poročilo guvernerja, ki je odredil revizijo procesa. Nekaj minut pred uro, določeno za njegovo zopetno usmrtnje, je brzojavil merilec brat, da je on pravi morilec in Scott je zopet romal v ječo. Priznanje bratovo se je izkazalo za izmišljeno in zopet bi moral Scott v smrt, da niso višje oblasti zopet v zadnjem trenutku ukinile izvršitev razsodbe, ker so se pojavili dvomi o morilčevi razsodnosti. Zdravniki so pa ugotovili, da je Scott popolnoma zdrav. Zopet bi moral obsojenec na stol, a tudi to pot — že četrty — je imel srečo, kajti najvišji sodni dvor je odredil ta dneve obnove postopanja.

Kako hitro raste človek?

Povprečni otrok meri pri svojem rojstvu šestdeset cm in zraste v prvem letu za dvajset cm. Ako bi raste otrok s tako naglico do svojega sedemdesetega leta, bi postal orjak, dolg 14% metrov. V resnici se zelo zmanjša hitrost rasti po prvem letu. V drugem letu zraste otrok le še za devet, v tretjem za šest cm. Od tu dalje znaša povprečni prirastek po računih nekega nemškega antropologa (človekoslaveca) le še 3%. Od šestnajstega leta dalje raste človek še bolj počasi. Mladenič zraste v svojem osemnajstem letu, v devetnajstem poldrugi in v dvajsetem za en cm. Mladenič neha rasti s svojim pet in dvajsetim letom, toda v zadnjih petih letih zraste le za malenkost. Dečki in deklice so različni v hitrosti rasti. Različni deli telesa rastejo različno hitro. Noge so na koncu tretjega leta še enkrat tako velike. Ko neha normalni človek rasti, so noge petkrat tako velike kakor ob rojstvu. Pred desetim letom je stopalo krajše od dolgotosti glave; v desetem letu sta stopalo in glava enako dolga; po desetem letu je stopalo daljšo od glave. Lasje rastejo s hitrostjo 0.04 cm na dan, toda vsakemu lasu je odmerjenih kvečjemu šest let, potem izpade. Tipalnica rastejo neprenehoma, a traja jo le štiri do pet mesecev, potem izpadejo.

Posledice procesa Grosavescu.

Ni še dobro odjeknila oprostilna razsodba v procesu Grosavescu, ki je pred meseci ustrelila iz ljubosumnosti svojega moža in znamenitega opernega zborist, ki se prihajajo vesti o novi drami, ki se je izvršila tudi iz ljubosumnosti. Lastnik velike popraviljalnice strojev v Moravski Ostrovi Eschinger je ustrelil svojo ženo Mici. Ta je že prej bila zelo ljubosumna in ko je brala o oprostilni razsodbi v časopisih, je izjavila svojemu možu, da bo prav tako napravila s njim, kakor je napravila Grosavescu s svojim. Mož je opazil, da mu je izginila večja količina strupa ciankalkija in je obdolžil ženo tatvine, češ, da ga namerava zastrupiti. Ko sta se pri zajtrku zopet pričkala, je nameril Eschinger revolver na svojo ženo in ji pognal pet krogel v glavo. Žena je bila na mestu mrtva. Mož je popolnoma strl. Preiskava je ugotovila, da je imela žena pod svojimi vzglavjem nabit revolver. Eschinger pride seveda pred poroto.

Carška palača na Krimu

(Spomini s pota.)

Ko je Nikolaj II. podpisal v vagonu na kolodvoru v Pskovu v noči na 16. marca 1917. svojo in svojega sina odpoved na krono in prestol in jo predal odposlanecem duje Gučkovu in Suiginu, je dejal: "Sedaj pa bom šel v Livadijo. Saj toliko ljubim cvetje". Pa ga revolucija ni pustila v Livadijo. Palača Livadija pa nosi od tedaj naprej naziv: "Palača bivših carjev". Sicer je bilo res, da je potem bila še nekoliko časa v carskih rokah, ko se tam nastanil general Wrangel, pa to je bila le kratka epizoda.

Revolucija dolgo ni vedela, kam bi Livadijo in z drugimi carskimi vilami. Nekateri so bili za njihovo ohranitev, drugi proti. In ob-

veljala je volja obeh. Šest sob carske palače je ostalo nedotaknjene. V njih sta stanovala car in carica. Vseh ostalih 60 pa je bilo preurejenih v kmečki sanatorij. Sprito tega se imenuje danes vsa palača z zapuščenim vrtom vred: "Kmetijski sanatorij Livadija".

Livadija se nahaja v južnem delu Krima, pod vrhom Aj Petri in v neposredni bližini okoliških vil mesta Jalta. Vsa Livadija, ves njen park, to je kot kot nek raja. V velikih, prostranih vrtovih, ki se raztezajo vse tja do morja, so zbrane najredkejšje in najlepše rastline iz tropskih krajev. V njih vlada od zgodnje pomladi do pozne jeseni prekrasno, mehko podnebje, čisti morsk zrak in zgolj bujna pomlad. V njih se preliva diven razgled s planin v dol in preko nedoglednih voda Črnega morja. Vse to je dovelo ruskega carja, da si je prisvojil ta biser svoje carevine in ga spremenil v svoje poletno prebivališče.

Sredi te pomladi in tega sijaja se dviga z belim kamnom in v renesančnem stilu zgrajena palača, ki je bila na razvalinah prejšnjih stavb dograjena leta 1911. Njenih stolpcev pa ne krasijo več carske trobojnice. Boljševiški prapori so znak, da se nahaja tu kmetijski sanatorij pod nadzorstvom države. Parki okrog palače so sicer še vedno ohranjeni. A sredi njih so igrišča za nogomet, sploh za vse mogoče igre. To jih krasijo. Toda zdravje klientov sanatorija baje zahteva, kot zatrjuje vodstvo sanatorija, da bodi temu tako.

V popolnem redu so sebe carja in carice. Kot rečeno, jih je šest. Nahajajo se v prvem nadstropju in iz njih je diven razgled v park in na morje, na planine in tja proti Jalti. Sobe so povsem take kot one v zimski palači ali v Carskem selu. In so neokusno urejene, ali bolje rečeno preko okusa, tako v celoti kot v posameznostih. In predvsem stene. Prepleskane so in polbarvane s čudnimi slikami. Če bi človek zrl samo na stene, bi mislil, da se nahaja pri trgovcu, ki prodaja slabe reprodukcije še slabših slik. In v teh sobah je razstavljena masa najintimnejših, družinskih darov, ki samo utrudijo pogled in ubijajo čustva. Pa še najmanj spada na najboljši prostor ogledalo v okvirju iz alpakovega srebra. Toda to je bil dar caričinega brata, hesenskega princa. In to je dovolj.

Prav nobena posebna zanimivost niso slike. Sami carji in carice in carjeviči in kralji v vseh pozah in stanjih. Tu je carjevič v uniformah vseh gardijskih polkov, tam so princeznje v jahalnih oblekah in sama carica v uniformi konjeniškega polka. Neka slika predstavlja sestanek carja in carjeviča z angleškim kraljom in valeskim princem. Veličanstvi v sredi, visočanstvi ob straneh. In vladarja sta si tako zelo podobna, da bi ju človek skoro zamenjal, pa ne radi tega, ker sta vladala vsak po eni četrtini sveta.

Nekam privlačna je neka slika iz maja meseca l. 1914., dva meseca pred svetovno vojno. Na sliki je car Viljem II. v obleki za tenis in z raketo v roki in tik njega je car Nikolaj II., poten in utrujen. Dva meseca pred svetovno vojno! Poleg njih stoji njuna druga v igri in krog njih kot okameneli štirje častniki. In slika, kot da bi prorokovala. Oba vladarja sta prvi in zadnjičkrat peskusila svoje moči in v njih obeh je izraz, kot da bi bila oba izgubila igro.

Nikolaj II. je bil vojak. In zato je moral okusiti vsak dan eno, kar je trpel ruski preprosti vojak. Pa je nekega dne oblekel uniformo infanterista in je v popolni opravi marširal po livadijskih poteh. Prehodil je 12 km. In v njegovih belekah je točno zapisano, da se je tistega dne do dobra utrudil.

V ostalem izraža vse pohištvo, pos obah, od delovnega kabineta do spalne sobe, prej skromnost, nego carsko razkošje in sijaj. Saj je večinoma javorjevega lesa. Le družinska knjižnica je izdelana iz izrezljane iz svetlega mahagonija. V knjižnici so zbrana izključno leposlovna dela, večinoma francoska. Na broširanih knjigah je povsod zabeleženo, da stane vsaka po 350 franka. Francoskim pisateljem sledijo ruski klasiki in njim angleški romanopisci. Izgleda, da so našle carske glave največ zabave pri Sant Beuveu, Pichonu, Rodelletu, Belletu, Bossuetu itd. in da so jih najmanj zanimali njih rodni klasiki.

V spalnici sobi visijo na vseh koncih in krajih ikone, med njimi darovi Rasputina, ki je imel prost dohod do zadnje carske sobe. Toda v Livadiji Rasputinu ni bila sreča ravno tako mila. Sicer je stanoval večkrat v nekem hotelu v Jalti in še pod tujim imenom, pa so ga kljub temu iztaknili in jaltinski župan je dal caričnemu ljubljencu menda dobro namazati pite, ker ga kasneje ni bilo več videti v Jalti.

Palače bivših velikih knezov so po večini spremenjene v sanatorije. Mnege so v rokah komisarijata za narodno zdravstvo, nekatere pa so na razpolago raznim strokovnim organizacijam kot lotovišča in sanatoriji za njihove bolne člane, ki se zdravijo v teh gajih na račun bolniške blagajne. Sicer pa je to še najboljše, kar so mogli storiti za te vrtove in zgradbe. Tako jih vsaj kaka skrbna roka ohr-

ni življenju in njegovim potrebam.

Odhodi vlakov

TRST — TRŽIČ

5.15 (b), 5.50 (o), 6.30 (b), 6.45 (b), 7.40 (ob), 8.35 (ob), 10.50 (b), 12.30 (ob), 15.05 (b), 15.15 (b), 15.25 (ob), 17— (b), 17.15 (b), 18.10 (b), 18.20 (o), 19.05 (o), 20.10 (b), 23.30 (ob).

TRŽIČ — TRST

4.37 (ob), 6.53 (o), 8.12 (b), 9.13 (b), 9.25 (b), 10.10 (ob), 10.45 (b), 11.08 (ob), 11.56 (b), 13.56 (b), 13.37 (b), 14.10 (ob), 16.28 (ob), 16.53 (ob), 17.36 (b), 17.50 (o), 19.40 (b), 22.12 (ob), 22.52 (ob), 23.46 (b).

TRST — BENETKE

5.15 (b), 6.30 (b), 8.25 (b), 8.35 (ob), 10.50 (b), 15.05 (b), 15.25 (ob), 17— (b), 18.10 (b), 18.20 (o), 20.10 (b), 23.30 (ob).

BENETKE — TRST

0.40 (ob), 5.10 (ob), 6.18 (b), 8.10 (b), 9.07 (b), 9.20 (ob), 10.57 (b), 12.08 (ob), 14.48 (b), 16.42 (b), 18.35 (ob), 20.55 (b).

TRST — GORICA — VIDEM

a) iz Trsta: 5.15 (ob), 5.50 (o), 6.45 (b), 7.40 (ob), 12.30 (ob), 15.15 (b), 17.15 (b), 19.05 (o).

b) iz Gorice: 7.16 (ob), 5.54 (o), 8.10 (ob), 9.34 (ob), 14.25 (ob), 16.43 (ob), 18.58 (b), 20.59 (o).

VIDEM — GORICA — TRST

a) iz Vidma: 5.05 (o), 6.45 (b), 9.20 (ob), 12.15 (b), 14.55 (ob), 17.35 (o), 18.15 (b), 20.21 (ob).

b) iz Gorice: 6— (o), 7.27 (b), 10.20 (ob), 13.09 (b), 15.58 (ob), 19.05 (o), 19— (b), 21.23 (ob).

TRST — GORICA — PODBRDO

a) iz Trsta: 6.10 (b), 6.50 (o), 11.50 (ob), 17.55 (b), 18.35 (o).

b) iz Gorice: 8 (b), 8.56 (o), 13.59 (ob), 17 (o), 19.46 (b).

PODBRDO — GORICA — TRST

a) iz Podbrda: 5.45 (o), 8.22 (b), 11.35 (ob), 16.55 (o), 19.27 (b).

b) iz Gorice: 5— (o), 9.51 (b), 13.19 (ob), 18.48 (o), 21.52 (b).

TRST — POSTOJNA

1— (b), 5— (o), 7.30 (b), 9.05 (o), do Nabrežine, od tu zveza do St. Petra na Krasi in Reke ob 10.08 (b), 12— (ob), 14.45 (b), 15.50 (ob), 18.35 (ob), do St. Petra na Krasi in Reke, 19.30 (b), 20.20 (b), 20.45 (b).

*) Od 1. aprila do 30. septembra 1927 samo za potnike I. in II. razreda.

POSTOJNA — TRST

2 (b), 4.55 (o), 6.24 (b), 7.35 (b), 8.20 (b), 9.30 (ob), 11.20 (b), 14.20 (b), 16.25 (o), 17.37 (b), samo od St. Petra 18.15 (ob), 19.40 (b), 20.25 (o) samo do St. Petra, od tu zveza z vlakom iz Reke ob 21.15 (ob), ** Spalni vozevi.

REKA — ST. PETER

5.20 (o), 9.30 (b), 11.55 (m), 15.30 (b), 19.05 (ob).

ST. PETER — REKA

5.25 (m), 8.25 (ob), vozi samo od 1. aprila do 30. septembra 1927, 9.38 (o), 11.47 (b), 16.53 (ob), 21.40 (ob).

TRST — BUJE — POREČ

5— (ob), 9.45 (m), samo do Bui, 13.55 (m), 18.25 (m), samo do Bui).

POREČ — BUJE — TRST

5— (m), 14.10 (m), 16.25 (m), samo do Bui).

GORICA — AJDOVŠČINA

7.55 (m), 13.30 (ob), 19.35 (m).

AJDOVŠČINA — GORICA

4.10 (m), 11.15 (m), 17.05 (ob).

ČEBAJ — KOBARID

7.55 (m), 13.13 (m), 18.42 (m).

KOBARID — ČEBAJ

5.50 (m), 11— (m), 16.45 (m).

TRST — HERPELJE — PULA

5.25 (o), 8.40 (b), 12.25 (m, do Herpelja, tu ob 13.58 zveza z brzovlakom), 13 (b), 15.40 (b), 19.15 (ob).

PULA — HERPELJE — TRST

4.50 (o), 8 (o, samo do Cerovelj), 9.25 (b), 11.58 (b), 15.25 (b), 16.14 (o).

*) Vozijo samo od 1. julija do 30. septembra.

ŠIRITE

„Naš glas“

Mesečno družinsko revljio!

Naročnina za celo leto 16 L

Naslov:

Trieste, Casella postale 348

BIRME.

Botri! Predno kupite kak dar, obiščite urarno F. Stermin v Trstu, Via Mazzini št. 43, kjer dobite najnižje cene v Trstu. LASTNIK.

Zobezdravnik

Dr. SARDOČ D.

ordinira v TRSTU

Via M. R. Imbriani št. 16, III. (proti Via S. Giovanni)

od 9-12 in od 3-7

536

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790

790